

Deel af Kjøbenhavns Amt. Naar derimod nu, saaledes som Udkastet gaaer ud paa, gamle Kjøbenhavns Amt skilles fra gamle Koeskilde Amt, og selv skal vedligeholde sine Hovedlandeveis, saa vil det faae en aarlig Udgift af mellem 38,000 og 39,000 Rb. Herfra skal nu jo ganske vist drages Bomindtægterne, der blive tillagte Amtet. Denne Bomindtægt har efter de sidste Aars Gjennemsnit været 16—17,000 Rb., men er i de senere Aar gaaet ned til 13—14,000 Rb. og kan ikke ventes at ville gaae op derover, fordi Nedgangen er begrundet i Forhold, der neppe ville undergaae nogen Forandring i Fremtiden. Altsaa sees det, at Kjøbenhavns Amts Udgift til dets Hovedlandeveis vil i Fremtiden blive 25,000 Rb. aarlig, medens den tidligere har været mellem 8 og 9,000 Rb., idet det har betalt 9 1/2 pr. Td. Hartkorn, og Amtets Hartkorn udgjør Lidt over 9,000 Tdr. Det vil saaledes blive en Forøgelse af over 16,000 Rb. Dertil kommer endnu, at Udkastets § 4 borttager fra Gamle Kjøbenhavns Amt det Tilskud, som Statskassen hidtil har givet til 4 Veie, og som efter de 10 sidste Aars Gjennemsnit har beløbet sig til mellem 16 og 1,700 Rb., og endelig kaster Udkastets § 5, hvad jeg dog ikke lægger videre Vægt paa, Vedligeholdelsen af Tommerpladsveien over paa Amtet. Kjøbenhavns Amt faaer saaledes aarlig en Forøgelse i sin Veibyrde af omtrent 18,000 Rb. eller 2 Rb. pr. Td. Hartkorn. Selv om vi nu tænke os, at det ogsaa for dette Amt skulde lykkes at faae Udgiften til Hovedlandeveisene noget nedfat ved Amtsraadets Bestyrelse, vil det jo blive en meget betydelig Udgift. Jeg skal imidlertid bemærke, at, hvad dette Amt angaaer, er Sandsynligheden langt mindre for, at der vil kunne vindes noget Væsentligt derved, at Landeveiene komme under Amtsraadets Bestyrelse istedetfor under Regjeringens, fordi Veienes uhyre Dyrhed i dette Amt er betinget af Forhold, der ikke lade sig forandre. Veiene kunne ikke der gjøres smalle, det kan der ikke være Tale om; heller ikke kan der anvendes Mindre paa deres Vedligeholdelse, og heller ikke kan der ret vel indvindes Noget ved Administrationen, da det er saa faa Mile Veie, der er Tale om. Men, selv om vi vilde tænke os en væsentlig For-

ringelse, om vi endog vilde tænke os de 20 pCt., som Nogle have calculeret, at man virkelig skulde kunne indvinde ved denne Forandring, sees det, at der endda vil blive en betydelig Forøgelse. Udgiften er mellem 38 og 39,000 Rb. Fradrager man 20 pCt. eller 1/5, det vil sige 8,000 Rb., bliver der tilbage mellem 30 og 31,000 Rb.; drages herfra Bomindtægten, bliver Udgiften 17,000 Rb., og lægge vi hertil det, at Staten borttager sit Bidrag til de 4 Veie, saa faae vi 18—19,000 Rb., hvilket, da Udgiften tidligere har været 8—9,000 Rb., bliver en Forøgelse af omtrent 10,000 Rb. aarligt for dette Amt, selv om vi tage i Beregning en saadan høist usandsynlig, ja, jeg tør næsten sige umulig, Nedsettelse som den med 20 pCt. Det vil altsaa sees, at Kjøbenhavns Amt faaer en ganske overordentlig forringet Stilling. Det kunde endda maaffee endnu gaae an, hvis det kunde taale det, sjsjndt det det altid vilde være en Ubillighed, at et enkelt Amt blev behandlet paa en saa ulige Maade i Sammenligning med de andre; men det er neppe saa, idet dets Veindgifter ogsaa iøvrigt ere saa ganske overordentlige, at de allerede nu frembyde en ganske særdeles betydelig Byrde. Forholdet er jo nemlig, som i Betænkningen udvillet, saaledes, at Amtet har en Brutto-Udgift til sine mindre Landeveie af 36,792 Rb. aarlig, og naar man fradrager Indtægten af Strandveis- og Amagerbom samt Statskassens hidtilværende Bidrag, der bortfalder, bliver der endda henved 30,000 Rb. i Netto-udgift for Kjøbenhavns Amt til disse mindre Landeveie, altsaa pr. Td. Hartkorn omtrent 3 1/2 Rb. Dette, lagt til den Udgift, som Amtet efter Udkastet vil faae til Hovedlandeveisene, og som jo vil blive, naar vi ikke tage den calculerede Nedsettelse i Beregning, omtrent 3 Rb., giver en Udgift til Hovedlandeveisene og de mindre Landeveie af over 6 Rb. pr. Td. Hartkorn. Udvalget har derfor meent, at det ikke kunde gaae an at stille Gamle Kjøbenhavns Amt paa den Maade, som Udkastet gjør, og at det vilde være en fuldstændig Uretfærdighed, om man vilde stille det ind under den nye Ordning paa de Villaaer, her ere foreslaaede. Men Opgaven var — og det var det Vanskelige — at finde, hvorledes man skulde